മൊഗ്രാൽ

DIGITAL MAGAZINE

Little Kite IT Club

GVHSS MOGRAL

2019-20

MESSAGE

Every day digital media becomes more important as a means of receiving, producing, sharing and broadcasting information. Digital publication have always been a grate option that provides a whole new world for magazine design. I congratulate all the contributors and editorial group for the sincere effort in bringing out the magazine. This is platform for you to reflect your vibrant talents in a creative way.

Manoj Kumar

Head Master

GVHSS Mogral

MESSAGE

A digital magazine in modern days creates a new platform to the students to increase their creativity and knowledge. As an SITC i could provide immense support to the teachers and students in preparing the digital magazine. I extend my warm greetings and facilitations to Little Kite IT Club for the finalisation and publication of our digital magazine, thanking you.

Abdul khader N.A

SITC

MESSAGE

I am happy to bring out the digital magazine of our school for the academic year 2019-20. I could provide my colleagues and students with a platform to showcase their innate talents and potentialities. I owe my sincere thanks to Manoj Kumar(Head Master GVHSS Mogral) Abdul Khader N.A (SITC) Mohammed Shihab, (Staff Secretarty) Abdul Latheef M (LPST)Jancy Chellappan(Little Kite Mistress) and little kite IT Club students who rendered their valuable suggestions and precious time for the publication of this magazine.

RAJESAN.C.B

Little Kite Master

EDITORIAL BOARD

Chief Editor : Manoj Kumar(Head Master)

Staff Editor : Rajesan C.B(Little Kite Master)

Student Editor : Shaniba(Student of IX D)

Members : Abdul Kahader N.A

: Mohammed Shihab

: Sirajudeen

: Fathah Ali

: Nafeesath Nilofar

: Fathima Niha

: Fida Mariyam

: Fathimath Ashhalakv

: Fathimath Ziyana

: aleemath murshida

വിശക്കുന്ന വയറുകൾ

ഫാത്തിമത്ത് സഫ്‌വാന

ഒരു ദിവസം ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ കുഴഞ്ഞു വലഞ്ഞു വന്നു. അവൻ ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്ന പല വഴികളും തിരഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഒരു ഗുണവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവൻ വിശന്ന് വലഞ്ഞ് വരുന്ന വഴിയിൽ അതാ ഒരു പണക്കാരൻ തന്റെ ഭക്ഷണം മുഴുവനും പാഴാക്കിക്കളയുന്നു. അവൻ ആ കാഴ്ച്ച സങ്കടത്തോടെ കണ്ടുനിന്നു. അവൻ സ്വന്തമായി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇവിടെ ഭക്ഷണത്തിനായി അലയുന്നു ! അവനാണെങ്കിലോ കൈയ്യിലുള്ളത് പാഴാക്കുന്നു !" അവൻ വിശപ്പോടു കൂടി ധനികന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. അവൻ താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ, ആ ക്രൂരനായ പണക്കാരൻ അഹങ്കാരത്തോടെ ചോദിച്ചു. "ഹും ! ഒരു പണക്കാരനായ എന്റെ ഭക്ഷണം ഒരു പിച്ചക്കാരനായ നിനക്ക്തരാനോ? കഷ്ടം !" ഭിക്ഷക്കാരൻ പറഞ്ഞു: "എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം പാഴാക്കുകയല്ലേ?" ധനികൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഒരു തരി ഭക്ഷണം തരില്ല. ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ കഴിക്കും, വേണ്ടെങ്കിൽ കളയും. അത് എന്റെയിഷ്ടം".

ഭിക്ഷക്കാരൻ അതേ രൂപത്തിൽ തിരിച്ചുപോയി. അയാൾ നടന്നുനടന്ന് ഒരു കുപ്പത്തൊട്ടിയുടെ മുന്നിലെത്തി. കൊതിയോടെ അതിലേക്ക് നോക്കി. മലിനമായ ഒരു ഭക്ഷണപ്പൊതി അതിൽ നിന്നെടുത്ത് തിന്നു തുടങ്ങി. അയാളുടെ കൂടെ കാക്കയും പൂച്ചയുമെല്ലാം വന്ന് പങ്കിട്ടെടുത്തു. ഈ കാഴ്ച്ച കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കുട്ടി അയാളെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. വയറു നിറയെ ആഹാരം നൽകി. അയാൾ ആ കുട്ടിയോട് നന്ദിപറഞ്ഞു നടന്നു നീങ്ങി.

കവിത

റിസ ഫാത്തിമ എം. എൽ

തളിരിടാത്ത മോഹങ്ങൾ

മർത്യന്റെ ഭാവിയൊന്നോർക്കുമ്പോൾ

മിഴികളിൽ കണ്ണുനീർ തിങ്ങിനിന്നു പോയ്

താങ്ങുവാനാകുമോ മർത്യനാ വേദന

അത്രയും കഠിനമാണിതൊക്കെയും

നാളെയവന്റെ ഭാവിയെ ത്തകർക്കുമോ

പണമെന്നു മോഹിച്ച് പണത്തിനായി ദാഹിച്ച്

സ്വാർത്ഥരായ തീരുന്നു ഇവർ മനുഷ്യർ

പണത്തിനായ് ഓടിത്തളർന്നപ്പോളവന്ന്

ദാഹിച്ചു കുടിക്കുവാൻ ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീരെവിടെ

നശിപ്പിച്ച് അവർ ജീവ ജാലങ്ങളെ

ഭൂമിയിലെ എല്ലാ നീരുറവകളെയും

പുഴയിലെ അരുവിയില്ല ബാല്യകാലം

പുതുക്കി ത്തരുന്ന കുളവുമില്ലിവിടെ

മരമില്ല, മൃഗമില്ല മനസ്സിന്നാഹ്ലാദം

തരുന്ന പുഷ്പങ്ങളുമില്ലിവിടെ ഈ ഭൂമിയിൽ

ദൈവം അനുഗ്രഹാഷിസ്സുകൾ ചൊരിഞ്ഞു

പരസ്പരം പോരാടിയവർ തകർത്തു

ഒരു വീട് നിലനിർത്താൻ പണിക്കാരുകെട്ടുന്ന

തൂണാണ് ഭൂമിയിലോരോ പ്രാണനും

പ്രാണനെ നീ നശിപ്പിച്ചാൽ തകരുമീ ഭൂമിയും

മനുഷ്യന്റെ പാപങ്ങൾ താങ്ങുവാനാകാതെ

തകർത്തെറിയുന്നു സർവ്വതും .

കൊഴിഞ്ഞു വീണുപോയാ കാലങ്ങളെ

തിരികെ ലഭിക്കുവാനായ് കൊതിക്കുന്നു ഞാനിന്ന്

പച്ച പുതച്ച് നിൽക്കുന്ന നെൽ പാടങ്ങളും

വസന്തം ചൊരിയുന്ന താഴ്വരകളും

തിരികെ ലഭിക്കുമോ നമുക്കാ കാഴ്ചകൾ

വരുകീലെന്നറിയുകിലും

വെറുതെ കൊതിച്ചു പോയ് എൻ ദഹ്യത്തിൽ

ഭൂമിയെ നശിപ്പിച്ച് കൊണ്ടവർ മനുഷ്യർ

വികസനം എന്നവർ ആർത്തു വിളിക്കുന്നു

ഭൂമിയെ സ്നേഹിച്ചവരില്ലാതായീ

ഭൂമി നിദ്രയിലാണ്ടു പോയി എന്നേക്കുമായീ

പൊടുന്നനെ എൻ അന്തരംഗം ചിന്തയിലാണ്ടുപോയ്

ഭീതിയെന്നെ ഭുജിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഓർക്കുക മനുജാ നീയാകാലം

വിദൂരമല്ലിവിടെ നമ്മുടെ ഭൂമിയിൽ

കവിത

സുലൈഖ ബീവി

ഭൂലോകമിന്നൊന്നടകം കരയുന്നു,

ഭൂതകാലത്തിലോർമ്മകൾ പിടയുന്നു.

വേണ്ടുവെണ്ണീറായ വനങ്ങൾ കേഴുന്നു,

വാനത്തിലാകെ പൊടിപടലങ്ങൾ നിറയുന്നു.

നിശ്ചലമായിതൻ കാറ്റിന്റെ ഒഴുക്കുകൾ,

നീണ്ടു വരണ്ടു കിടക്കുന്നൊരീ പുഴകൾ

മാമലകൾ മാറാത്തടിച്ചു കരയുന്നു,

മിഴിനീരിറ്റു വീണു ദാഹമകറ്റുവാൻ.

വയലുകൾ വാടിക്കരഞ്ഞുപോയി,

വിളയാറായി നിൽക്കുന്ന കതിരുകളും

കാത്തുകാത്തു കാത്തിരിക്കുന്നു,

കാനന മരുഭൂമികൾക്കുണരാനായ.

പാട്ടുപാടാൻ കഴിയാതെ പക്ഷികൾ,

പാതി ചത്തു മയങ്ങുന്നു.

താവളയിതാ നീട്ടിക്കരയുന്നു,

തരിശു ഭൂമിയിൽ തണൽ ചെയ്യുവാൻ.

കന്നുകാലികൾ കാർന്നു തിന്നുന്നു,

കനവിന്റെ നിനവിലായി പച്ചകുതിരകൾ.

ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന വെയിലിനു മുമ്പേ,

ചാട്ടവാറായ ചൂട് നിൽക്കുന്നു.

PICTURE WRITING

Ayshath Ashhala K V,8A

Absheera A 8B

1.Fathimath Shahira
9B

2.Sumayya Zakiya
8D

3.Nasreena
9D

Fathimath Safvana 8F

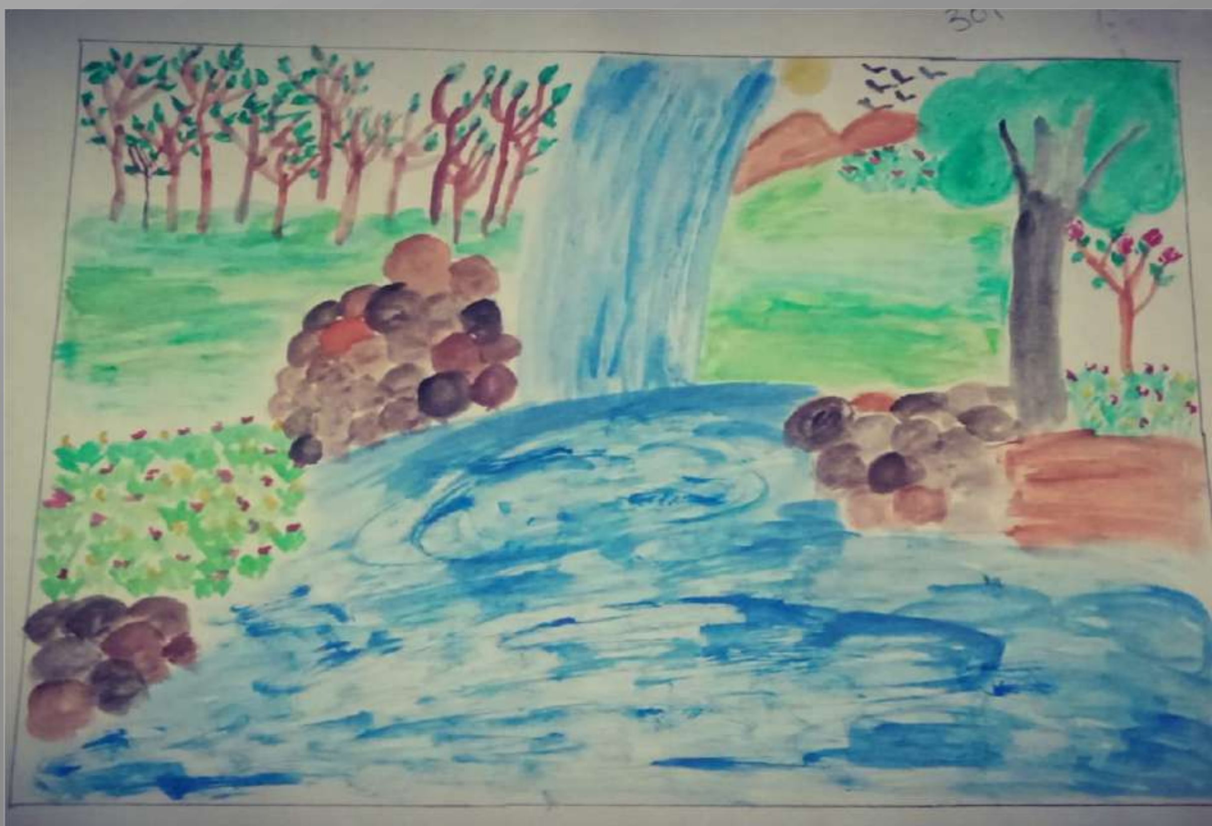

SoniKartoon 8F

PHOTO GALLERY

Preliminary Camp

Video Conference

Little Kite Sub-district Participant

Little
KITEs

Expert Class

Mothers Training...

THANK YOU